

mit Endringsforslag gaaer ud paa at arbejde imod. Naar det ærede Medlem taler om Anlæg af Veie, og han saa vil undersøge, hvormeget Sjælland har maattet yde til Anlægget af de Veie, der gaae igjennem det, saa vil han see, at der intetsteds er gjort saa store Udgifter til Anlæg af Veie paa Beboernes Beføstning som her; det, der er slæbt sammen med Heste og Vognkraft, gjør man sig ingen Idee om, naar man ikke selv har seet det. Men dette være nu som det vil, saa er Spørgsmaalet her: naar vi hæve Afgiften paa Farten, hvem ligger det saa nærmest at erstatte den, sammenholdt med hvad der hidtil er skeet? Hvem overtog Bompengene i Fyen? Det gjorde det slyenske Hartkorn. Hvem overtog Bompengene i Sjælland? Det gjorde det sjællandske Hartkorn. Om nu de Herrer hellere ville have Udgiften fordeelt paa hele Jylland eller kun paa enkelte Amter, er et Spørgsmaal, som ikke her ligger for. Jeg skal ikke sætte mig imod, hvis man vil have, at hele Provindsen skal bære den; men hvad jeg sætter mig imod er, at man vil frigjøre sig for enhver Byrde ved at skyde den over paa Statskassen. Naar man i Jylland er kommen til et andet System med Hensyn til Jernbaneanlæg end det tidligere, saa troer jeg, at det kan hidrøre fra den Betragtning, at Jylland ikke kunde betale Jernbaner, og at naar de skulde anlægges der, vilde det kun kunne ske ved at lægge en umaadelig Byrde paa hele Staten, hvorpaa man allerede, det skal man ikke kunne nægte, har faaet haandgribelige Beviser; thi er der nogenfinde paa Statens Begne ved Bote-ringer herfra taget Beslutninger, der ere blevne kostbare i Sammenligning med det ringe Udbytte, der rimeligviis vil komme ud, saa er det vel den jydskste Tverbane; men jeg har ikke været med at stemme den jydskste Tverbane igjennem.

Scholer: Ja, naar det ærede Medlem fremhæver, at der vil blive en saa stor Beføstning for Staten med Hensyn til den jydskste Bane, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at man har bestemt, at de tilgængende Communer skulde bære Halvdelen af Expropriationsomkostningerne. Naar det ærede Medlem breiðer mig, at jeg ikke har stillet noget For-

slag i den af mig antydede Retning, saa har jeg allerede udtalt, at skjøndt jeg maa ansee Principet for rigtigt, har jeg dog ikke villet dissentiere fra de Andre i Udvalget, men at jeg, hvis der her i Salen skulde komme Forslag frem i den Retning, vilde stemme derfor. Naar man beholder Afgiften paa Pramsarten, saa rammer man dem, der ere interesserede i Afarten.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Rjær, Therkelsen og E. Christensen til § 1:

Andet og tredie Punktum udgaae.

§ 4de Punktum udgaae Ordene: „og Forstandersklaber“, forkastedes med 60 Stemmer mod 5.

2) Lovforslagets § 1. (see Anh. A. Sp. 569.) vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget til § 2:

Paragraphens første Punktum udgaaer og istedetfor sættes: „For at befare Naen erlægges fra 1ste April 1861 ingen Afgift til Nakassen“. vedtoges eenstemmigt med 58 Stemmer.

Endringsforslagene under Nummer 3 og 4 vare bortfaldne som Følge af en foregaaende Afstemning.

4) Forslag af Udvalget:

§ Paragraphens tredie Punktum forandres „disse“ til „de“ og efter „Fartøier“ tilføies: „som befare Gudena“. vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

5) Lovudkastets § 2. med de vedtagne Forandringer, saalydende:

For at befare Naen erlægges fra 1ste April 1861 ingen Afgift til Nakassen. Den hidtil i Randers af hver ladet Pram, der befærer Gudena, erlagte Bolværksafgift bortfalder. Forsaavidt der fremtidig maatte opstaae Spørgsmaal om Opkrævningen af særlige Havne- eller Bolværksafgifter af de Pramme eller Fartøier, som befære Gudena, skal der gives den samlede Be-